

Mikro és hiper

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIII. évfolyam, 21. szám, 2019. május 24.

Moesko Péter: Megyünk haza. Műút Könyvek 039, Miskolc, 2019, 96 oldal, 2500 Ft

Látszólag „realista” történetek ezek, sőt majdnem hiperrealisták. Ismerősek a helyszínek, a szereplők, a vidéki Magyarország néha esendő, néha gyámoltalan, de mégiscsak valahogy életben maradó figurái. Ha már a realizmus fogalma előkerült, úgy is mondhatnánk, hogy mikrorealista szövegeket olvasunk. Kis körökben zajlik hőseink élete, a családi közeg szűk, zárt, néha fojtogató légkörű, de mégis kiszámítható, ad egy kis biztonságot, otthonosságot. Megyünk haza - ez a kijelentés itt végső soron jót jelent, mert otthon azért van valami nyugalom, otthon azért csak otthon vagyunk. A szülők és a nagyszülők közel sem angyalok, de legalább emberek. Emberek, akikre lehet haragudni, akiket lehet szeretni, akik idegesítőek, néha sajnálatra méltóak. Ha valami, hát a novellák emberképe valóban realista, nem tupírozza föl, de nem is karikírozza túlságosan a szereplőket a szerző, ők olyanok, amilyenek (elsősorban: ismerősek).